

2. Naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE, sprzeczność z wyrokami wydanymi w sprawach T-332/06 i C-149/09 P i poważne wypaczenie lit. b) pierwszego zarzutu skargi Alcoa, dotyczącego wniosku Komisji, zgodnie z którym nie było konieczności przeprowadzania żadnej analizy ekonomicznej celem stwierdzenia istnienia korzyści ekonomicznej, którą wnosząca odwołanie odniosła dzięki rozpatrywanemu środkowi. Wyrok Sądu jest błędny z następujących powodów: (i) sprzeczny z wcześniejszymi orzeczeniami wydanymi w tej samej kwestii (T-332/06 i C-194/09 P); (ii) w ramach stosowania art. 107 ust. 1 TFUE myli dwa kryteria, z których oba są niezbędne dla istnienia pomocy, wywodząc istnienie korzyści dla Alcoa z samego stwierdzenia państwowego charakteru użytych zasobów; (iii) brak odpowiedniego uzasadnienia, gdyż nie stwierdzono, że Komisja błędnie przyjęła domniemanie istnienia korzyści dla Alcoa wynikającej z rozpatrywanego środka i w konsekwencji nie przeprowadziła odpowiedniej analizy ekonomicznej dla oceny ewentualnego rozmiaru korzyści.
3. Uchybienie proceduralne z powodu wypaczenia przez Sąd drugiego zarzutu skargi Alcoa i w konsekwencji brak rozpatrzenia i nieodpowiednie uzasadnienie ze strony Sądu. Sąd niesłusznie wypowiedział się w kwestii, której Alcoa nie podniosła w skardze, pomijając jednocześnie całkowicie rozpatrzenie zasadniczej kwestii podniesionej przez tę ostatnią, mianowicie, że nawet gdyby stwierdzono istnienie korzyści ekonomicznej, metoda zastosowana przez Komisję celem określenia rozmiaru korzyści była błędna i doprowadziła do zawyżenia kwoty pomocy podlegającej zwrotowi.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 października 2014 r. w sprawie T-291/11, Portovesme/Komisja, wniesione w dniu 23 grudnia 2014 r. przez Portovesme Srl

(Sprawa C-606/14 P)

(2015/C 089/10)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Portovesme Srl (przedstawiciele: G. Dore, M. Liberati, A. Vinci, F. Ciulli, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku i w konsekwencji stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji przy uwzględnieniu żądań sformułowanych w skardze w pierwszej instancji (z wykreśleniem wyrażenia „w części, która zostanie uznana za uzasadnioną” z pkt 1 żądań);
- Posiłkowo – uwzględnienie niniejszego odwołania i skierowanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania skargi z uwzględnieniem stanowiska przyjętego w niniejszej instancji;
- Obciążenie Komisji kosztami poniesionymi w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi w jego uzasadnieniu siedem zarzutów celem uchylenia zaskarżonego wyroku:

1. W zarzucie pierwszym wnosząca odwołanie kwestionuje zaskarżony wyrok pod kątem błędnej oceny zasady rozsądnego czasu trwania postępowania administracyjnego i zasady uzasadnionych oczekiwań w odniesieniu do części spornej decyzji, w której nakazano odzyskanie przyznanej pomocy.
2. W zarzucie drugim wnosząca odwołanie podnosi, że zaskarżony wyrok narusza prawo i podlega uchyleniu z powodu braku uzasadnienia Sądu w części, w której stwierdził, że sporna decyzja nie narusza zasad staranności i bezstronności działań administracyjnych.
3. W zarzucie trzecim wnosząca odwołanie podnosi naruszenie przez Sąd art. 19 TUE w punktach zaskarżonego wyroku, w których dokonał własnej wykładni uregulowania krajowego również wbrew jego dosłownemu brzmieniu, przy oczywistym przekroczeniu granic swoich kompetencji.
4. W zarzucie czwartym wnosząca odwołanie podnosi błędną ocenę przez Sąd zaskarżonego nierównego traktowania z innym podmiotem (Alcoa-Alumix) w odniesieniu do analogicznego środka pomocy, jak też naruszenie art. 108 TFUE, gdyż pomoc powinna być zostać zbadana jako „istniejąca”.
5. W zarzucie piątym wnosząca odwołanie podnosi naruszenie art. 107 ust. 1 TFUE ze względu na to, że wbrew temu, co przyjął Sąd, kwestionowany środek nie stanowi nienależnej korzyści ani nie wpływa na wymianę handlową między państwami członkowskimi.
6. W zarzucie szóstym wnosząca odwołanie podniosła brak przeprowadzenia przez Sąd oceny lub jej niewystarczający lub błędny charakter w odniesieniu do zarzuczonego selektywnego charakteru środka.
7. W zarzucie siódmym i ostatnim wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył art. 174 TFUE i art. 107 ust. 1 i 3 TFUE, gdyż środek kompensujący jest z jednej strony zgodny z polityką spójności społecznej dla regionów wyspiarskich pozbawionych infrastruktury, a z drugiej strony zgodny z odstępstwami, o których mowa w art. 107 TFUE.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Sibiu (Rumunia)
w dniu 23 grudnia 2014 r. – Elena Delia Pondiche/Statul român, Consiliul Național pentru
Combaterea Discriminării**

(Sprawa C-608/14)

(2015/C 089/11)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Sibiu

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Elena Delia Pondiche

Strona pozwana: Statul român, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării